

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ก่อกุศลไว้เป็นที่ระลึก

ก่อนจึ่งหัน

เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองพุทธ เวลานี้กำลังเป็นเมืองผีเต็มบ้านเต็มเมือง มันเสกสรรปั้นยกองมูตรกองคุณขึ้นมาแทนทองคำทั้งแท่ง เหยียบทองคำทั้งแท่งคืออรรถคือธรรมลงไปโดยลำดับลำดับ มันรู้ตัวหรือเปล่าเมืองไทยเรานี้ละ มันจะตายกองกันอยู่นี้สักเท่าไร เกิดมาก็ไม่มีหลักมีเกณฑ์ อยู่ไม่มีหลักมีเกณฑ์ ตายไปก็หาหลักเกณฑ์ไม่ได้ เพราะหลักเกณฑ์ได้แก่ศีลธรรมไม่มีในใจ ตายทิ้งเปล่าๆ นะ โอ้ พิลึกพิลัน เราจนจะตายเท่าไรยังเป็นห่วงเป็นใยมาก ดูตลอดนอกจากไม่พูดเฉยๆ ยิ่งนับวันเพลินนับวันเป็นบ้าเข้าทุกวันๆ พิลึกพิลันนะ

อะไรร้ายอะไรรวยมันจะหามาเผาหัวมันหรือยังงี้ ได้เท่าไรไม่พอๆ มันจะเอามาเผาหัวมันหรือ เขาเผากันเขาเอาไฟไปเผาเนี่ยะ นี่มันเอาความโลภได้ไม่พอมานะเผาหัวมัน น่าทุเรศนะ เมืองไทยเราเป็นยังงี้เป็นเมืองพุทธแท้ๆ ไม่ดูหน้าพระพุทธรูปเจ้าบ้างหรือ หน้าพระพุทธรูปเจ้าเป็นยังงี้ หน้าเปรตหน้าผีกินไม่อิ่มไม่พ่อดีไม่พอ มันไปดูตั้งแต่หน้าอันนี้ละมาก หน้าเปรตหน้าผี มองเห็นกันคอยแต่จะกัดจะฉีกกัน มันไปเรียนวิชาหมากัดกัน เรียนเปรตผีมาจากไหนจึงมากัดกัน ยื้อแย่งแย่งดี แย่งดีอะไรมันแข่งชั่วดูแล้วมันน่าทุเรศนะ

ในวัดนี้เหมือนกัน เราได้ออกมาแทบทุกวัน ตอน ๔-๕ โมงเย็นออกมา มันมาเลอะเทอะ เขียนไว้มันไม่ได้อ่านนะนั่น ที่หน้าวัดเขียนไว้มันไม่อ่าน ที่นี้เป็นวัด เป็นสถานที่ภาวนาเพื่อความสงบใจ ไม่มีกิจจำเป็นไม่ควรมาเที่ยวเพ่นพ่าน เราเขียนเองเจ้าของเขียนไว้ไม่เป็นท่าเจ้าของต้องออกมา ออกมาก็ไล่เบียดกันเลย มายังไงต่ออย่างไร ผิดเวล่ำเวลา ถ้าไม่เป็นท่าไล่เดี๋ยวนั้นเลย ไม่งั้นมันจะล้มตัวจวนวันตายพวกนี้ เอาธรรมขนานเสียหายที่ตรงไหน กิเลสขนานแปลกๆ ธรรมขนานให้เป็นคนดีๆ มันจะดูไม่ได้นะเวลานี้ เลอะเทอะเข้าทุกวันๆ

อำนาจความโลภ ความโกรธ ความหลง มันก็มีมาตั้งเดิมตั้งกับตั้งกัลป์ แต่ไม่ได้รับการส่งเสริมมันก็ไม่ค่อยรุนแรงมากนัก เวลานี้ต่างคนต่างส่งเสริมว่าเป็นของดีของดี เผาโลกแหกไปหมดละ ให้พากันพิจารณาบ้าง มันไม่ได้เขียนเพราะสิ่งเหล่านี้ ถ้าเขียนเพราะสิ่งเหล่านี้แล้ว ศาสนาคือพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ไม่มี เพราะธรรมชาติทั้งสามนี้เป็นน้ำดับไฟอย่างเลิศเลอ ยกคนเข้าถึงพระนิพพานได้ สิ่งเหล่านี้มีแต่ให้จมๆ

ถ้าหากว่าสิ่งเหล่านี้ดีพระพุทธเจ้าก็ไม่มี พระธรรม พระสงฆ์ก็ไม่มี พุทธศาสนาก็ไม่มี ก็มีแต่อันนี้เต็มบ้านเต็มเมือง ยกคนไปสวรรค์นิพพานหมดเลย

นี่มันไม่เป็นทำเป็นทางอะไร อยู่เร่ๆ ร่อนๆ แม้แต่เข้ามาในวัดก็เหมือนกัน มันเข้ามาตามนิสัย นิสัยนี้ไม่เคยฝึกฝนอบรมมาบ้างเลยตั้งแต่เกิดมา เข้ามาก็เพ่นๆ ฟ่านๆ ตาถ่อๆ มองๆ ไปตามนิสัยเดิมที่เป็นมาที่ไม่ได้รับการอบรมนั้นละ มาแล้วมันขวางหูขวางตาขวางใจ กับผู้มีศีลมีธรรมที่ท่านรักษาอยู่ สำหรับท่านผู้รักษาท่านรักษาอยู่ ความชุ่มเย็นเป็นสุข หลักเกณฑ์ของท่านมีอยู่ โอ้เราไม่มีหลักมีเกณฑ์เลย มาเร่ๆ ร่าๆ เราจึงได้เขียนติดไว้ที่ศาลา นั้นละเสียงธรรม ประกาศเป็นหนังสือก็เป็นธรรม ไม่เป็นภัยต่อผู้ใดที่ประกาศติดไว้ ตัวเป็นภัยคือตัวไม่ติดประกาศมันมาเพ่นฟ่านๆ ตัวภัยมหาภัยละ เลอะเทอะมากนะ

เราต้องได้ออกมา ส่วนมากจะออกมาตอนเย็นๆ ผิดเวล่ำเวลา เวลาเหล่านั้นเราก็ไม่ว่าอะไร ปล่อยตามเรื่องๆ พอเป็นเวลาที่จะเข้มงวดกวัดขันให้มีหลักมีเกณฑ์ เรามักจะออกมาประตุ ครั้นออกมาก็เพ่นๆ ฟ่านๆ จริงๆ มาตามนิสัยนั้นละ มาอะไร ถามถามเหตุถามผล ส่วนมากไม่มีเหตุมีผล มาเพ่นๆ ฟ่านๆ พอถามได้เหตุได้ผลแล้วไล่เดี๋ยวนั้นเลย ไป สถานที่นี้ไม่ใช่สถานที่เพ่นฟ่าน อยากเพ่นฟ่านไปหาพวกหมาเดือน ๙ อย่างนี้ก็ยังมี เรบอกเอง ไปหาพวกหมาเดือน ๙ นะ อย่างนี้ก็มิ เคยเห็นไหมหมาเดือน ๙ เดือน ๑๒

ปากอันนี้ไม่มีพิษมีภัยนะ สอนคนให้ดี ให้มีสติให้สะอาดใจๆ ปากนี้ไม่มีเสียหายอะไร โอ้เพ่นๆ ฟ่านๆ คือตัวภัย มากี่มีแต่หลวงตาละ ไม่มีในประเทศไทยที่ใครจะพูดจะใช้กิริยาอย่างหลวงตา กิริยานี้โลกเขาเห็นว่าเป็นภัยทั้งนั้น แต่เรานี้เป็นคุณต่อโลก ที่แสดงออกไปดูตัวว่ากล่าว ภายในเย็นไปหมดด้วยความเมตตา ทำทำชู้แต่ข้างในไม่ได้ชู้มันเย็นไปหมดแล้ว ทีนี้พวกไม่เคยได้ยินได้ฟังก็จะว่า โธ หลวงตานี้ดู เราไม่เคยเห็นมาเห็นหนเดียวเห็นแล้วเหมือนยักษ์ เขาก็จะว่า มี เป็นได้ มันได้สนุกดูโลกดูสงสาร

ให้มันจำในหัวใจดูซินะ พระพุทธเจ้าสงสารสัตว์โลกสงสารจากพระทัย มองไปที่ไหนมันจะดูไม่ได้ โธ ตกนรกหมกไหม้ทั้งตายทั้งเป็นป้อมแป้มๆ เหมือนตกรน้ำในมหาสมุทร เพราะคนไม่มีหลักเกณฑ์ ปฏิบัติตัวไม่มี มีแต่ปล่อยเลยตามเลยๆ ทั้งเขาทั้งเรา ว่าบ้านนั้นเจริญบ้านนี้เจริญ เจริญด้วยความลุ่มจมของสัตว์โลกที่ลุ่มหลงไปตามกิเลสนั้นนะ ไม่ใช่เจริญไปด้วยอรรถด้วยธรรม ให้พากันฟังพี่น้องทั้งหลาย หลวงตาบัวตายไม่มีใครเทศน์อย่างนี้ละ

นี่ก่อนที่จะมาเทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เราแทบสลบไสลปฏิบัติธรรมมา บอกเต็มเม็ดเต็มหน่วยว่า ๙ ปีเต็ม ตั้งแต่เข้าไปถึงพ่อแม่ครูจารย์มัน ฟังธรรมอย่างถึงใจ

แล้วพีดกันเลย ตั้งแต่พรรษา ๗ หยุดการเรียนแล้วเข้าหาพ่อแม่ครูจารย์แล้วออกเลยถึงพรรษา ๑๖ เดือนพฤษภาคม ๒๔๙๓ เอกันลงได้กับกิเลสตัวเก่งๆ ถึงได้นำมาสอนพี่น้องทั้งหลาย เพราะเคยพีดกันมาแล้วๆ น้ำตาร่วงบนภูเขาเราก็เคยร่วงมาแล้ว เอากิเลสพังเราก็เคยเอากิเลสพังมาแล้ว นำมาสอนพี่น้องทั้งหลายจะผิตไปไหน

เราทำด้วยความจริงจัง ไม่ได้ทำเพื่อความหลอกลวงตนเอง แล้วจะเอาธรรมเหล่านี้มาหลอกลวงท่านทั้งหลายได้อย่างไร ให้พากันประพฤติปฏิบัตินะ ให้มีหลักมีเกณฑ์ ชาวพุทธเราเวลานี้เหลวไหลมากที่สุดในเมืองไทย เอามูตรเอาคุณ ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลงเข้ามาเป็นเจดีย์เป็นที่กราบไหว้บูชาแทนพุทธ ธรรม สงฆ์ แล้วเวลานี้ มันละเอียดขนาดนั้น นั่นละจิตใจต่ำ ต้องยกของต่ำเป็นของสูงขึ้นมาเพื่อกราบไหว้บูชา ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลง ใครกราบมันล่ะ แต่พวกเรากกราบนะ พุทธ ธรรม สงฆ์มันไม่สนใจ จำให้ดีนะ เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

เราไปภูวัญ หลายเดือนไปที่หนึ่งๆ แต่คราวนี้รู้สึกหลายเดือนแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๖ กันยายน สองเดือนกว่าๆ เกือบสามเดือน ส่วนมากเราไปมักจะพิจารณาสถานที่ที่ไปเสียก่อน ที่ไหนบกพร่องอะไรๆ บ้างจะคิดไว้เรียบร้อย ไปก็ยกไปทุ่มให้เลย โรงพยาบาลโตบกพร่องเราไปทางนั้นละ ไปก็ให้เลยๆ ส่วนวัดมักจะพิจารณาดูวัด วัดภูวัญถ้าพูดถึงการปฏิบัติกรรมฐานก็เรียกว่าสมบูรณ์แบบ เราดูแลเอง ของเราเป็นคนสั่งเป็นคนจัดให้เอง กรรมฐานเราก็เคยพาดำเนินมาแล้วด้วย เวลาจัดให้จึงสมบูรณ์ทุกอย่าง ได้ ๒๐ กว่าปีแล้วมั้งที่เราส่งอาหารให้ เราส่งให้ทุกเดือนๆ ไม่ให้บกพร่อง ปลายเดือนๆ ส่งให้ทุกเดือนๆ เรียกว่าไม่บกพร่องเลย

รถปิกอัพ ๓ คัน รถหกล้อ ๑ คัน รวมแล้วเป็น ๔ คัน บองขึ้นเต็มเลย พวกผลไม้ก็เต็มรถ อาหารทุกประเภท อาหารสดได้เฉพาะไปเท่านั้น อาหารยาวได้ พวกกุนเชียงเป็นอาหารยาวไม่เสียง่าย เอาไป ส่วนพวกเนื้อสดเป็นอาหารสดเป็นพลาสติก อันนี้ก็เราจัดเองให้สมบูรณ์ ไม่ให้ขาดเลยปลายเดือนๆ ทุกเดือนเขาตัวเองพวกนั้น เพราะเราสั่งไว้อย่างตายตัว พอปลายเดือนแล้วเขาไปส่งเอง เราสั่งไว้ตั้งแต่ต้นแล้ว มีอะไรๆ จดลงทะเบียนบัญชี มีอะไรๆ บ้าง อะไรเท่าไรๆ เราสั่ง เว้นแต่ไม่มี ถ้ามีแล้วต้องให้ได้ อย่างนี้ ถ้าหากว่าจำเป็นมันไม่มี ควรจะเอาอะไรมาชดเชยกันก็ให้ชดเชย ที่จะให้บกพร่องเฉยๆ โดยอ้างคำว่าไม่มีนั้นไม่ได้ คืออันนั้นไม่มีแต่อันนี้มีเอามาชดเชยกันเป็นอย่างนั้นเรื่อยมา

ท่านอุทัยที่เรามอบให้อยู่วัดเขาใหญ่ ก็เอาออกจากนี้ไปอยู่เขาใหญ่ เพราะเราไว้วางใจ ท่านอุทัยเป็นพระที่ราบรื่นดีงามเรื่อยมา เราไว้วางใจเรื่อยมาตั้งแต่เป็นพระหนุ่ม

พระน้อย ท่านอยู่มาตั้งแต่นั้นแหละ ที่แรกท่านอาจารย์ฝันท่านผ่านมานั้นก่อน แต่ไม่มีที่โคจรบิดบอบต สถานที่จะดีเท่าไรก็อยู่ไม่ได้ จากนั้นท่านอุทัยก็มาลับเปลี่ยน เขาก็มีสองสามหลังคาเรือน ท่านไปพักเพราะภวานาดี ท่านเกรงใจเขาท่านก็จะไป ที่นี้พวกญาติโยมเขาไม่ยอมให้ไป เขาบอก เป็นตายอะไรเขาถวายชีวิตเลย ไม่ให้ไป ตกลงท่านก็เลยอยู่นั้น ที่ละสององค์สามองค์ สองสามคนนั้นละเขาเลี้ยงดูอยู่อย่างนั้นเรื่อยมา คือศรัทธาเขา เขาพูดนำฟังอยู่นะ นอกจากเขาไม่ยอมให้ไปแล้วเขายังอ้างเหตุผล สิ่งเหล่านี้มีคุณค่าอะไร ใจเมื่อขาดธรรมชาติครูบาอาจารย์แล้วไม่มีความหมาย ฟังซิเขาพูด ขอให้ช่วยด้วยความซุ่มเย็นใจกับบรรดากับธรรมกับบุญกับกุศลเป็นที่พอใจ เขาไม่ยอมให้ไป

ตกลงท่านก็เลยอยู่นั้นสององค์สามองค์ มากกว่านั้นไม่ได้ เขาก็ไม่ว่ามากกว่านั้น แต่ท่านก็คนเขาก็คนก็เห็นใจกัน เราได้ยืมข้าวมานานแล้วก็เลยไป รู้สึกว่าท่านมักน้อยสันโดษท่านอุทัย เรื่องข้าวเราทราบมาตลอด ตั้งใจไว้ว่าจะเมื่อไรจะไปเพราะไม่มีเวลาพอดี พ.ศ.เท่าไรถึงได้ไป พอไปลงรถแล้วก็เดินขึ้นข้างบนเลย บนลานหิน เป็นดงก็มีเป็นลานหินก็มี ไปเที่ยวดูหมดเลย

พอกลับมาที่พูดสั่งเสียเรียบร้อยเลย เอ้า ตั้งแต่นั้นต่อไป สถานที่ที่ผมไปดูหมดแล้ว เหมาะสมมาก เป็นที่บำเพ็ญชั้นเอก ท่านจะรับพระมาจำนวนเท่าไรให้รับ ผมจะส่งอาหารให้ บอกเลย ถ้าพระตั้งใจประพฤติปฏิบัติดีแล้ว เอ้ามาเราไม่กำหนด มาเท่าไรผมจะรับเลี้ยงเต็มกำลังความสามารถ หากสู้ไม่ไหวผมจะบอก แต่มีแต่คำพูดเฉยๆ ว่าผมจะบอก ให้อ้อยมันไม่อ้อยแหละ มาเท่าไรก็เพิ่มขึ้นเรื่อย พระถ้าดี เอ้ามาสถานที่นี้เหมาะสมมาก แต่พระเลวๆ โกรโงโสอย่าให้มา มันหนักบุญเขาถูกนี้ ให้โล่งให้หมด เต็ดทั้งสองนะเรา ตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งปานนี้ อาหารจัดให้พอๆ

น้ำตาลเดือนหนึ่งดูเหมือน ๒๕ กระสอบๆ ละร้อยกิโล สมบูรณ์แบบแล้ว กรรมฐานได้ฉันน้ำตาลมีที่ไหนไม่มี แต่ก่อนไม่มี อันนี้เราก็จัดให้ตามที่มันมีให้สมบูรณ์ พวกข้าวสารเท่านั้นกระสอบ น้ำตาลทรายเท่านั้นกระสอบ อันนั้นเท่านั้นๆ กำหนดเพื่อเอาไว้ๆ เวลาที่พระท่านพักอยู่ตามข้างๆ เหล่านั้นท่านจะได้มาอาศัย พวกตาปะขาวบ้างอะไรบ้างมา หรือเณรบ้าง โยมมาบ้าง มาเอาจากท่าน ท่านก็เล่าให้ฟัง ให้ไปเถอะผมไปเที่ยวส่งชอกแซกไม่ได้ เพราะทางรถถ้ามาก็ต้องเอารถมา รถก็ต้องมีทาง มาส่งได้เท่านี้ทางไหนขาดเงินให้มาเอา เราจัดเพื่อให้ๆ ตลอด ทุกวันนี้ก็จัดอยู่อย่างนั้นตามเดิม ท่านอุทัยก็ให้ไปอยู่ทางเขาใหญ่ ทางนี้ก็จัดให้ตามเดิม ถึงเวลาแล้วเขาไปเองเพราะเราสั่งตายตัวแล้ว ทุกอย่างที่เราสั่งเขาจัดได้ตามนั้น ส่วนท่านอุทัยก็สมบูรณ์แล้วแหละแถมนี้เราไม่ส่งเสีย ส่งเสียแต่กุ๊ว อันนี้มาได้ ๒๐ กว่าปีแล้ว

เรื่องน้ำตาลดูว่า ๒๕ กระสอบๆ ละร้อยกิโล หาที่ไหนอีก พวกอาหารยาวเป็นลังๆ พวกเครื่องกระป๋องอะไรนี้ใส่ให้ ๖๐-๗๐ เรากำหนดให้อีกเท่าไรลังๆ กำหนดให้พวกอาหารกระป๋องดูเหมือน ๖๐-๗๐ ลังละมั้งเดือนหนึ่งๆ แล้วอะไรต่ออะไรอีกเตี้ยนี้กำหนดไม่ได้แล้วเพราะเราจตไว้เรียบร้อยแล้ว ให้เขาหาตามนี้ ถ้าไม่มีให้หาอย่างอื่นมาชดเชยกัน ส่งมาเรื่อยๆจนกระทั่งปานนี้ วัดนี้ไม่บกพร่อง เราจัดเลี้ยงดูตลอดวัดนี้ทั้งหมดเราเลี้ยงดูทั้งหมดเลยตลอดมา

เราพอใจส่งเสริมพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ถ้าผู้ไม่ดีไม่เล่นด้วย ไปเหยียบวัดก็ไม่ไปจะว่าอะไร จะไปแต่ละแห่งๆ มีความหมายเต็มหัวใจ ถ้าที่ไหนจะไปมันก็รู้อย่างของมัน คือมันเป็นเครื่องดูตมกัน ถ้าแบบจืดๆ ชืดๆ จ้างให้ก็ไม่ไป เอาเงินมาจ้างก็ไม่ไป ถ้ามันดูตมในใจไม่ต้องจ้าง ไปเลย เป็นอย่างนั้น เราไปด้วยน้ำใจของเราเอง พิจารณาเรียบร้อยแล้วไปๆ สำหรับวัดภูวนี้เรียกว่าประจำมาได้ ๒๐ กว่าปีแล้ว เลี้ยงทั้งวัดเลยสำหรับวัดนี้เราเลี้ยงทั้งวัด

คือบอกเลยว่าท่านไม่ต้องกังวลอะไรกับอาหารการกิน ที่ใครจะมาส่งเสียไม่ส่งเสียไม่สำคัญ อย่าให้คนมาจู้จี้จ้านแฉนี้ ไล่ไปเลยนะเราบอก ห้ามไม่ให้คนเข้าไปจู้จี้จ้านแฉนั้น นอกจากที่เขาเคยไป ไปพักค้างคืนไม่กี่คืนเขากลับๆ เขาเคยมีมาแล้วเราก็ไม่ว่าที่เคยมีมาแล้ว ที่ยังไม่เคยมีจะมาตั้งใหม่ไม่ให้ทำ อาหารการกินเราจัดให้เรียบร้อยแล้วพอ ให้ตั้งหน้าตั้งตาภาวนา ท่านก็ตั้งหน้าตั้งตาภาวนาดีนะ คือพอตก ๖ โมงเย็นนี้ท่านจะมารวมกันที่กุฏิ กุฏิมันเป็นหินดาน นั่งนั่นแหละ จะเปิดเทปฟัง เทปนี้มีหลายครูบาอาจารย์ แล้วต่างองค์ต่างนั่งสมาธิฟัง อย่างน้อยได้กัณฑ์หนึ่ง เทปม้วนหนึ่งจากนั้นใครจะลุกไปที่ไหนก็ได้

ตอนต้นฟังเทศน์กัณฑ์หนึ่งก่อน นั่งภาวนาฟัง หลังจากนั้นแล้วองค์ไหนจะไปประกอบความเพียรสถานที่ใดๆ ก็ได้ละไป เป็นประจำ เทปมีเป็นประจำ ส่วนมากก็เป็นเทปของเรา รู้สึกว่าไปที่ไหนมีแต่เทปของเราละออกหน้าๆ ไม่ว่าเทศน์ที่ไหน ทั่วประเทศไทยก็มักจะเป็นเทปของเราทั้งนั้นละออกหน้า อย่างทุกวันนี้ก็ฟังทั่วประเทศไทย มักจะเป็นเทปของเราส่วนมาก อย่างพูดอย่างนี้ก็ออกๆ ทั่วประเทศ

ธรรมะที่แสดงเหล่านี้เราเป็นที่แน่ใจของเรา จากการประพฤติปฏิบัติเป็นสมบัติของตนจากการปฏิบัติโดยแท้ การเรียนมาใช้สมบัติของตน เรียนมาจดจำได้หลงลืมไปๆ ไม่ใช้สมบัติของตน แต่ภาคปฏิบัตินี้ได้อะไรรู้อะไรขึ้นมา เป็นของตนด้วย รู้ไปตลอดๆ แล้วเป็นสมบัติของตนโดยเฉพาะๆ ไปเรื่อยๆ ภาคปฏิบัติเป็นปฏิเวธไปเรื่อยๆ การสอนโลกเราก็ไม่ได้สอนด้วยความสงสัย คือมันเปิดจำไปหมดแล้วในหัวใจพูดให้มันชัดเจนมันจวนจะตายแล้ว มันเปิดจำไปหมดแล้ว จะสงสัยอะไรที่ไหนมาสอน

โลกก็มันเปิดจําอยู่ในหัวใจนี้แล้ว พุดไปมันก็ถูกหมดละซิ เพราะดำเนินมาด้วยความถูกต้องผลจึงเป็นอย่างนี้ๆ เวลาออกก็ออกด้วยความถูกต้อง เป็นอย่างนั้นเรื่อยมา

เราจนจะตายเท่าไรยิ่งเป็นห่วงโลก แทนที่จะมาเป็นห่วงเราเองเราบอกตรงๆ ไม่มี ไม่มีเลย ธาตุชั้นนี้ก็ดูกันไป เจ็บนั้นปวดนี้ก็รู้มันแต่ไม่เคยยึดมัน มันเป็นหลักธรรมชาติ ไม่เป็นอารมณ์ไม่ยึดกัน อะไรเจ็บตรงไหนปวดตรงไหนรักษาได้แคไหนก็รักษาไป แต่ที่จะให้จิตมาเป็นกังวลเป็นโรครภายในใจเข้ามาอีกนั้นไม่มี ก็มีแต่โรคธาตุโรคชั้นธรรมดา เวลามันไปไม่รอดแล้วเหอ รักษาไม่ได้แล้วเหอติดฝังเดียวไปเลย นั้น พุดชัดๆ ถอดออกมาจากหัวใจมาพุดนี้ะ ไม่ได้แบบลู่ๆ คล่าๆ มาพุดนะ พุดถอดออกมาจากหัวใจจริงๆ

เพราะฉะนั้นจึงกล้าพุด ถึงเราจะไม่เป็นพระอรหันต์ก็ตามกล้าพุดได้ว่า พระอรหันต์ท่านตายง่ายมาก ท่านไม่ได้ยากอะไร ชั้นนี้เพียงรับผิดชอบเฉยๆ ท่านไม่ยึดไม่ถือไม่แบกไม่หาม ท่านรับผิดชอบเฉยๆ เป็นหลักธรรมชาติของจิตของชั้นนี้ ชั้นนี้เป็นสมมุติ จิตเป็นวิมุติมันคนละฝั่งแล้ว จะเอามาเข้าเป็นฝั่งเดียวกันไม่ได้ มันก็เป็นอยู่อย่างนั้นรู้้อยู่ภายในใจ เมื่อรักษาได้แคไหนก็รักษาไป รักษาไม่ได้ก็ติดฝังเดียวไปเลย ท่านจึงตายง่าย ประวัติของพระอรหันต์จึงไม่ค่อยมีในตำรับตำรา เพราะท่านตายง่าย ท่านไปอยู่ที่ไหนป่าไหนเขาไหน พอเห็นกาลเวลาสมควรแล้วท่านก็ไปของท่านบิ๊บติดฝังไปเลยๆ

จะมีบ้างก็ผู้ที่ปรากฏชื่อลือนาม เช่นพระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ อันนี้มีชัดเจน พระอานนท์ พระกัสสปะ พระกัสสปะนี้แบบลึกลับเคยเล่าให้ฟังแล้ว นอกจากนั้นไม่ค่อยปรากฏ ท่านอยู่ที่ไหนท่านนิพพานได้ง่ายๆ บางองค์ยืนนิพพานก็มี บางองค์นั่งนิพพานก็มี บางองค์นอนนิพพานก็มี มีหลายแบบหลายฉบับ ท่านถนัดใจของท่านตามอัธยาศัยของท่านแบบไหน ยืนอย่างนี้เหมือนกัน พออันนั้นก็พับที่นี้ก็หดยกลงไปเลย จิตติดออกแล้ว ท่านไม่มีภาระอะไรกับธาตุกับชั้นนี้ จึงว่าพระอรหันต์นิพพานได้ทุกอิริยาบถ ยืน เดิน นั่ง นอน ส่วนนอนมีมากนะ นั่งกับนอนคล้ายคลึงกัน ส่วนยืนส่วนเดินมีน้อยมาก ท่านบอกไว้ในตำรา คือท่านตายง่ายนั่นเอง ท่านไม่มีภาระอะไร สมควรที่ท่านเป็น สรรณิ คัจฉามิ ท่านเอามาสอนโลกท่านง่ายทุกอย่าง เป็นคติตัวอย่างได้ทุกอย่างมาสอนโลก เรียกว่าตายง่ายทีเดียว ประวัติของท่านถึงไม่ค่อยมีๆ

เรานี้ก็อดไม่ได้ มีพระมาปรึกษาหารือกับเรา เรายังไม่ตายละ บรรดาพระลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายมีประชาชนด้วยบวกกันเข้ามา มาพุดถึงเรื่องจะก่อเจดีย์ให้หลวงตา บัว เวลาหลวงตาบัวตายจะก่อเจดีย์ไว้เป็นที่ระลึก อย่ามายุ่ง นั้น เราทำไว้แล้วสำหรับเป็นที่ระลึกในหัวใจของทุกคนๆ เจดีย์ใครเห็นก็ได้ไม่เห็นก็ได้ประสาอิฐปูนหินทราย

สำคัญอะไร สำคัญที่พาดำเนินยังงัย จาริตประเพณีพาดำเนินมาแล้วถูกต้องมาแล้ว
ทั้งนั้น ๆ ให้ยึดนั้นเป็นหลักเป็นเกณฑ์ นั้นละเจตีย์ใหญ่เราว่างั้น ให้เอนั้นเป็นเจตีย์เลย

คือสร้างนั้นเราไม่เห็นด้วย นิสัยเราก็ไม่ชอบ ทำอะไรลงไปแล้วที่จะประกาศชื่อ
นามตัวเองเราไม่เอาเราไม่เล่นด้วย อย่างที่ให้รถเขาไป เขาก็เขียนของเขาเอง บริจาค
โดย รถโรงพยาบาลแต่ละคัน ๆ เราให้ เขาเขียนไว้ บริจาคโดยหลวงตามหาบัว อาจารย์
มหาบัว เราห้ามเขาแล้วนะ แต่เราห้ามเท่านั้นแล้วก็แล้วนะ ที่นี้เขาก็เขียนของเขาไป
เรื่อย ไอ้เราอยากอ่านก็อ่านไม่อยากอ่านก็เฉยเสียจะเป็นไร เขาไม่ได้มากวนเรานี้วะ มัน
มีอยู่ทั่วไป

เราไม่ต้องการอะไร ในโลกอันนี้เรียกว่าหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มี ที่เราจะต้องการ
อะไรขัดข้องต่ออะไรติดกับอะไรเราไม่มี เรื่องธาตุเรื่องขันธเป็นธรรมดาของโลกสมมุติ
มันเข้ากันได้ ในระหว่างสมมุติกับสมมุติมันเข้าเกี่ยวข้องกันได้อยู่ตามกิริยาของสมมุติ
แต่ส่วนวิมุติเข้าไม่ได้เลย เป็นหลักธรรมชาติ ก็รู้้อยู่ภายในจิตใจ ขอให้ทำให้มันจริง
ธรรมพระพุทธเจ้านี้ สวากขาโต ภควตา ธมฺโม ไม่มีผิดเพี้ยนแม้ชนิดหนึ่งเลย ขอให้
ดำเนินตามนั้นจะกราบอย่างราบ ๆ เลย ไม่มีคำว่าผิดเพี้ยนไปไหนคำสอนของ
พระพุทธเจ้า จึงว่า สวากขาโต ภควตา ธมฺโม หรือสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว
ถูกต้องจนกระทั่งถึงมรรคผลนิพพานถูกต้องหมด

นรกอเวจีถูกต้อง ใครฝืนก็เอาเถอะ นรกอเวจีบาปบุญ นรกสวรรค์มีหรือไม่มี
ใครเป็นคนสอนไว้ ศาสดาองค์เอกไม่ใช่คนหูหนวกตาบอดมาสอนนี่นะ พอที่จะลูบ ๆ
คลำ ๆ จริงไม่จริงก็มาสอนโลก ไม่ได้ พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์สอนอะไรเป็น เอก
นามก็ หนึ่งไม่มีสอง ตรงเป้ง ๆ เลย ใครหน้าด้านมันจะจม พระพุทธเจ้าไม่จม พวกที่ว่า
บาปไม่มีบุญไม่มีนรกสวรรค์ไม่มี พวกนี้พวกหน้าด้านจะลงก่อนหน้าเขาละพวกนี้ มัน
เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป ลงก่อนหน้าเขาเลย ถ้าใครเชื่อเคารพนับถือพระพุทธเจ้าแล้ว
จะไม่ลง พระพุทธเจ้าสอนตรงไหนจะไปตรงนั้น สอนทางดีไปทางดี สอนให้ละชั่วไม่ทำ
ชั่วมันก็ไม่ไปชั่วไม่เป็นทุกข์ พวกกันจำเอานะ

พุทธศาสนาเป็นศาสนาชั้นเอก ในโลกนี้เราพูดชัด ๆ มีศาสนาเดียว คือพุทธ
ศาสนาเป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลส มาสอนโลกจึงไม่มีผิดมีเพี้ยน ศาสนาเหล่านั้นเป็น
คลังของกิเลส มาเสกสรรปั้นยอเอาเฉย ๆ ว่าเป็นศาสนา ๆ คำสอนก็คำสอนของกิเลส
คลังก็คลังกิเลส ผู้เป็นเจ้าของศาสนาก็คลังกิเลส ส่วนพระพุทธเจ้าคลังของธรรมมาสอน
โลกผิดไปไหน ต่างกันอย่างนี้ละ เราไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามศาสนาใด เราพูดภาษา
ธรรมตรงไปตรงมาเลย พุทธศาสนาชั้นนี้เลยเท่านั้นไม่มีคู่แข่ง ตรงเป้งเลย นอกนั้นเป็น
ศาสนาของคลังกิเลส เห็นว่าดีอะไร ๆ ก็ว่าอันนั้นดีอันนี้ดี ให้ทำอันนั้น ๆ ทั้ง ๆ ที่เป็น

เรื่องของกิเลสมันก็ให้ทำได้ นั่นละพวกคสังกิเลสบงการ ถ้าธรรมบงการคือพระพุทธเจ้า
พระสงฆ์สาวกที่ท่านสำเร็จไปแล้วนี้ ท่านจะไม่สั่งในสิ่งที่ไม่ถูก ท่านจะบอกแต่สิ่งที่
ถูกต้องดีงาม เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz